

Ἐν τῇ νήσῳ Μαϊόρκα, ἀνηκούσῃ τῇ Ἰσπανίᾳ καὶ κειμένη παρὰ τὰ ἀνατολικά αὐτῆς παράλια, εὐρίσκεται τὸ λαμπρότατον καὶ περιεργότατον σαλακτοσπήλαιον ἐν τῷ κόσμῳ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Σπήλαιον τῆς Ἀρτας, ὅπερ παριστάνει ἡ ὑποκειμένη ξυλογραφικὴ εἰκὼν.

« Εἰς τρεῖς ὥρας γοργῶ βῆματι ἐπὶ ὁρέων ἐφθάσαμεν ἐπὶ ἀποτόμων κορυφῶν ἀντικρυζουσῶν τὴν θάλασσαν, ἔνθα τὸ στόμιον ἐνδὸς σπηλαίου χάσκει μέγα μεγαλωστί παρὰ τὴν πλευρὰν ὄρους. Ἀνάψαμεν δὲ δᾶδας καὶ εἰσῆλθομεν ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου σπηλαίου. Τοῦτο ἐνίοτε φωτίζεται ὑπὸ βεγγαλικῶν φώτων (πυρῶν) καὶ τότε τὸ θέαμα εἶναι τῷ ὄντι ἐξαισίον καὶ αξιοθαύμαστον. Τὸ δάπεδόν του συνίσταται ἐκ πετρῶν συσσεσσωρευμένων φύρδην μίγδην, ἥ δὲ ὁροφὴ του ὁμοιάζει γοτθικὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν

ΤΟ ΕΝ ΑΡΤΑΙ (τῆς νήσου Μαϊόρκα) ΣΤΑΛΑΚΤΟΣΠΗΛΑΙΟΝ.

καὶ μελφδικούς ἤχους, ἡ ἡχώ τῶν ὁποίων ὁμοιάζει τὴν τῶν ὀργάνων. Εἰς μέρη τινὰ τοῦ σπηλαίου τούτου, ἔως ἐπ' ἐσχάτων, ὁ περιηγητὴς ἔπρεπε νὰ καταβιβάσθῃ διὰ σχοινίου εἰς χάσμα, ὅπως ἀναβῇ τὰς ἀποκρήμνης πλευρὰς ἄλλων χαμοσπηλαίων πλέον ἐκτεταμένων κατ' ἄλλας διευθύνσεις.

Πῶς δὲ ἐγένοντο ὅλα τὰ σπήλαια ταῦτα; Ἐπεξεργάσθησαν ἄρα ταῦτα ὑπὸ διαδοχικῶν τεχνιτῶν; ἢ μήπως ἐλατομήθησαν διὰ τῆς αἰφνιδίου κλονήσεως τῆς φύσεως; ἢ ἄρα ἐδημιουργήθησαν ταῦτα τοιοιυτοτρόπως ὅπως ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται ἐν αὐτῇ τῇ πλάσει τοῦ κόσμου, καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς καὶ ἔγειναν διὰ μιᾶς μεθ' ὧν τῶν χιλιοεκατομμυρίων χρυσταλλίνων σαλακτιτῶν; Δὲν εἶναι οὐδεμίαν τῶν εἰκασιῶν τούτων.

μετὰ χιλιάδων στασιδίων καὶ μυριάδων στηλῶν. Ἐπὶ τρεῖς ὥρας περίπου ἐπεριφερόμεθα μεταξὺ ὑψιμεγέθων στηλῶν ἀπαστραπτουσῶν ὑπὸ τῶν σταλακτιτῶν ἢ σταλακτολίθων, οἷτινες ἐπεκρέμαντο χαριέντως ἐδῶ μὲν εἰς συμπλέγματα ὀγκώδη καὶ ποικιλόχροα ἐν εἶδει ἀψίδων ἐπὶ ἀτελευτήτης καὶ σκοτεινῆς διόδου, ἐκεῖ δὲ συμπερισιγχίζοντα τὰ ψυχρὰ καὶ διαυγῆ ὕδατα ἡρέμου τινὸς κρήνης. Ἰνὲς τῶν στηλῶν τούτων κρέμανται ἀπ' αἰώνων ἄνευ σηλοβατῶν καὶ ἄλλαι δὲ πάλιν ἐπισωρεύονται κατὰ λόφους καὶ ἄκρας, αἷτινες εἶναι εἰσέτι βραχεῖαι καὶ δὲν φθάνουσι τὴν ὑψίπεδον ὁροφὴν. Ἐνιοὶ τῶν σαλακτιτῶν τούτων εἶναι χρώματος καρυοφύλλου ἢ ὀρφνίνου (μουντοῦ) ἢ λευκοῦ, καὶ οἱ πλείστοι αὐτῶν μεμελανισμένοι ἐκ τοῦ καπνίσματος τῶν δάδων. Ἄλλοι δὲ χροτοῦμενοι ἀναδίδουσι σοβαροῦς

Ἄλλ' ὥς αἱ πλεῖσαι καὶ θαυμάσαι ἐνέργειαι τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἀνεπαισθήτου ἐργασίας τῶν αἰώνων ἀπειργάσθησαν, ἡ δὲ μεγάλη αὕτη ὑπόγειος πόλις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἅπασα ἐκτίσθη καὶ ἐκαλλωπίσθη διὰ μικρῶν βανίδων ὕδατος, ἐκάστη τῶν ὁποίων προσέθετεν ἰδίαν τὴν ἰδιαίτερον αὐτῆς μέρος ὅπως ἀπεργασθῇ ἐν τοιοῦτον συνεχῆς καὶ καλλιτεχνικὴν ὅλον. Τὸ ὕδωρ διωλιζόμενον διὰ τοῦ ὁρόφου φέρει καὶ μικρὰ ἀδιόρατα μόρια λίθου. Αἱ μικραὶ αὗται βανίδες ὥς αἱ σταγόνες δρόσου χρονοτριβοῦσι πρὶν πέσωσι, καὶ ἐν ᾧ εἰσέτι καταδοκοῦμεν ἐναποθέταν ἐν αὐταῖς τὰ μόρια τοῦ χρυστάλλου ὅπως παραγάγεται τὸν σταλακτιτῆν· εἴτα ἐπιβαρυνόμεναι καταπίπτουσι καὶ οὕτω ἐναποθέτουσι χαμαὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ καὶ ἐπε-

ρον μόριον χρυστάλλου. Τοιουτοτρόπως μυριάδες αναρίθμητοι βανίδων εἰς μυριάδας μυριάδων ἐτῶν διαπράττουσιν ἅπασαι τὸ ὠρισμένον των ἔργων, ἐκάστη αὐτῶν ἐπιπληροῦσα καὶ ἐπαυξάνουσα τὴν στήλην ὅπως κάμνωσιν αὐτὴν νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν ὄροφὴν τοῦ σπηλαίου, ἕως οὗτο ἐπὶ τέλους τὰ μέρη αὐτῶν ἐνωθῶσι καὶ μένωσιν ὡς αἰώνιον μνημεῖον ὠραιότατον καὶ στιλπνότατον ἀχειρόρητον καὶ αὐτοφύες. »
(Ἐκ περιγηγήσεων ἐνὸς περιγηγῆτοῦ.)

Ο ΚΥΩΝ.

(Μῦθος.)

Τρέμων ὄλως ἐκ τοῦ ψύχους
ἕνας κύων τὸν χειμῶνα,
Τοὺς φρικτοὺς τάνεμου ἤχους
ἤκουεν εἰς τὸν δρυμῶνα.
Ταῦτα πάσχων κατηρᾶτο
τὴν μεγίστην ὀκνηρίαν,
Καὶ θ' ἀρχίσω νὰ χαράττω
νέαν, ἔλεγε, πορείαν.
Καὶ τοῦ ἔαρος ἐλθόντος
εἰς ἀρχὴν τῆς ἐργασίας
Θὰ δοθ' ὄλως ἀνευδότως
εἰς κατασκευὴν οἰκίας.
Μὴ, ἐλθόντος τοῦ χειμῶνος,
τῶν ἀνέμων, καταιγίδος,
Εὐρεθῶ καὶ ἄλιν μόνος,
στερημένος τῆς ἐλπίδος.
Οὕτω δ' ἔμενεν ἐν σκέψει
μὲ τοῦ νοικοκύρη ὕψος,
Μήπως καὶ εἰς ἄλλας πέσῃ
κακουχίας καὶ εἰς ψῦχος.
Καὶ μὲ γεωμέτρου τρόπον
τῆς μικρᾶς του κατοικίας
Ἐσχεδιάζε τὸν τόπον
καὶ ἐμέτρα τὰς γωνίας.
"Οταν ἦλθε καλοκαίρι,
ὁ καλὸς μας ὀκνηρὸς
Δὲν ἐφρόντισε νὰ πάρῃ
ὅσα ἔδιδ' ὁ καιρὸς.
"Οπως ἄνωθεν ἐρρέθη.
Καὶ τοῦ ἔπειτα καιροῦ
πάλιν ὁ καλὸς εὐρέθη
εἰς τὰ κρύα τοῦ λοῦτροῦ.

Ὁ δὲ μῦθος τί δηλοῖ
ὁ καθεὶς τὸ ἐννοεῖ.

Γεώργιος Μ. Μαθηόπουλος.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Ὁ κύριος τροχὸς τοῦ ὠρολογίου κάμνει 4 στροφὰς τὸ ἡμερονύκτιον, ἢ 1400 τὸ ἔτος. Ὁ δεῦτερος ὅστις στρέφει τὸν ὠροδείκτην 24 εἰς 24 ὥρας ἢ 8760 εἰς ἓν ἔτος.

Ὁ τρίτος ὁ κινῶν τὸν λεπτοδείκτην 192 εἰς 24 ὥρας καὶ 68,080 εἰς ἓν ἔτος.

Ὁ τέταρτος (ὅστις στρέφει τὸν δεῦτερον λεπτοδείκτην) 1440 στροφὰς εἰς 24 ὥρας ἢ 528,693 τὸ ἔτος.

Ὁ πέμπτος, ὅστις κινεῖται ὑπὸ τοῦ ἐλατηρίου 12851 εἰς 24 ὥρας καὶ 4,728,401 τὸ ἔτος· ἐν ᾧ τὸ ἐλατήριον αὐτὸ κάμνει 338,800,141,812,000 δονήσεις τὸ ἔτος!

ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Ὁ Νεῦτων ἐλάλει περί τινος νεωστὶ ἀποθανούσης γυναικὸς· νανίστις ἀμέσως τὸν ἠρώτησεν· « ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν; » -- "Αἱ φίλη μου τῇ ἀπεκρίθη ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ, εἶχες ἄλλην καλλιτέραν ἐρώτησιν νὰ μοὶ κάμῃς πρότερον, ἦτοι « πῶς ἔζησεν; »

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(Ἴδε ἀριθ. 38.)

- 1) Ποία αἰρεσις κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ ἡρναίτο τὴν Ἀνάστασιν;
- 2) Ποία εἶναι ἡ περιγραφὴ τῶν ἐνδυμάτων τὰ ὅποια φοροῦσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς δόξης;
- 3) Ποῖον πρακτικὸν παράδειγμα ταπεινοφροσύνης ἔδειξεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν συνδρομητὰς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν εἰς τὴν λήψιν τῶν φύλλων των καὶ οὕτω νὰ παύσῃ πᾶν παράπονον, προτείνομεν, ὥστε εἰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἴδιον ἀντιπρόσωπον, καὶ ὅπου ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν 5 συνδρομητῶν, εἰς τούτων νὰ διορισθῇ ἐκ συμφώνου ὑπὸ πάντων ἀντιπρόσωπος, καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀνόματι πάντων νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν των, ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ διὰ τὸ ἔτος 1871. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου διὰ μιᾶς μόνης ἐπιστολῆς ὅλοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ χωρὶς ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος χωριστὰ νὰ γράφῃ πρὸς τὴν διευθυνσιν καὶ θὰ λαμβάνωσι προσέτι καὶ ἓν φύλλον εἰς τὰ πέντε δ' ὡρὰ ε' α' ν.

— Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ μᾶς νὰ μᾶς στείλωσι τὰς συνδρομὰς των, εἰδὲ μὴ ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου θὰ τοὺς παύσωμεν πλέον τὸ φύλλον.

Ὁ Συντάκτης Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.